

“We zullen doorgaan...”

Camping De Drie Provinciën in het Drentse Een West is gericht op senioren. Veel ouderen kiezen graag voor deze camping vanwege de gegarandeerde rust. We zochten drie stellen op die ruim de 70 jaar zijn gepasseerd en nog volop genieten van het kamperen op deze eerder bekroonde 'Beste ANWB 50+ camping'.

TEKST FEMMIE GOUDSWAARD ILLUSTRATIES FRANCIEN VERHULST, GROOTZUS

Hans (75) en Hillie (73) Mulder

Het kamperen zit Hans en Hillie Mulder in het bloed. Zozeer dat ze zes maanden per jaar hun gerieflijke Amsterdamse huis, vlakbij een natuurgebied nota bene, verruilen voor hun caravan.

Hans: “Hillie en ik kampeerden samen al dertig jaar door heel Europa toen we na mijn pensioenering voor deze vaste seizoensplek gingen. We begonnen ooit in een piepklein trekkertentje. Maar toen onze twee kinderen wat groter werden, stapten we over op het Eurocamp principe. We stippelden routes uit tot in Spanje aan toe, langs kant en klare tenten met alles erop en eraan. Voor ons als verstokte kampeersers ideaal want onze toenmalige kleine auto bood te weinig ruimte voor een compleet gezin en ook nog kampeerspullen. We moesten een deel van onze bagage toch al in een daksak op de imperiaal vervoeren. Maar na ons pensioen zouden Hillie en ik grotere kampeerreizen gaan maken met een heuse eigen caravan. We kochten een kleine Eriba en daar gingen we. Het avontuur tegemoet. Dat werd eerst een week België, toen een week Luxemburg en tot slot drie weken op onze huidige camping in eigen land omdat ik een visvijver zocht en Hillie deze locatie vond. Daar genoten we zo enorm van, dat we gelijk een plek voor drie maanden in het daarop volgende seizoen boekten. Nu staan we hier dus alweer bijna tien jaar, steeds voor zes maanden. We hebben ondertussen wel een grotere caravan aangeschaft; een Hobby 495. Het comfort dat we nu hebben is wel zo prettig als je wat ouder wordt. De beheerder van de stalling waar onze caravan staat, zet onze Hobby elk jaar aan het begin van het seizoen keurig voor ons klaar op de camping. Het enige wat wij hoeven te doen is de voortent opzetten. Naar die eerste kampeerdag kijken we elk jaar weer uit want in Amsterdam missen we het gemoedelijke van onze kampeeromgeving. De mensen hebben geen haast, groeten elkaar en zijn altijd in voor een praatje.”

“We hebben leuke *contacten* met medekampeerders”

Anneke en Bo Minneboo,
beiden 77 jaar

Anneke en Bo Minneboo zijn het levende bewijs dat kamperen niet alleen heel leuk en gezellig is maar ook goed voor je gezondheid.

Anneke: “Bo en ik hebben elkaar pas op latere leeftijd gevonden, toen we allebei gescheiden waren. Ik zat 24 jaar geleden op een druk terras in Hoorn toen Bo verscheen en geen tafeltje kon vinden. Hij vroeg of hij op de vrije stoel naast me mocht komen zitten. We raakten aan de praat, het klikte en toen hij me later weer eens zag lopen in de stad, nodigde hij me uit om ergens een kopje koffie te gaan drinken. We werden een stel met een samen-gesteld gezin met in totaal vijf kinderen en inmiddels ook kleinkinderen en zelfs achterkleinkinderen. Bo besmette me met het kampeervirus. We kochten een caravan en maakten er mooie reizen mee. Later werd dat een grotere en nu hebben we een zeven meter lange Fendt. In het voorjaar en de zomer vieren we vakantie bij De Drie Provinciën. In mei vier en vanaf augustus nog eens vijf weken. Het rondtrekken is voorbij. Met het neerzetten van de caravan hebben we geen hulp nodig, al is die in hartverwarmende mate aanwezig, en het opzetten van onze voortent kunnen we ook prima zelf. Hiervoor hadden we een Tabbert die veel groter was maar dat kostte veel meer energie en tijd. Onzin besloten we want zoveel extra ruimte hebben we met z’n tweetjes helemaal niet nodig. Bovendien zitten we als het even kan toch het liefst zoveel mogelijk echt buiten. Vooral omdat we een prachtige plek aan het water hebben. Helemaal mooi omdat Bo graag vist. Verder golft hij, fietsen we veel samen in dit mooie stukje Drenthe en hebben we leuke contacten met onze medekampeerders. Dit, en het nodige geluk natuurlijk, zorgt ervoor dat we het niet alleen fantastisch naar ons zin hebben op de camping maar ook nog eens lekker vitaal blijven.”

**“Vrijheid blijheid
is belangrijk voor
ons”**

Gert (81) en Thea (76) Bosch

Gert en Thea Bosch koesteren hun zelfstandigheid. Daarom houden ze ook zo van kamperen en gaan ze ermee door tot ze het niet meer kunnen.

Gert: “Thea en ik zijn inmiddels 56 jaar getrouwd en kamperen al samen sinds de vroege jaren tachtig. We begonnen ooit met een camper omdat die veel vrijheid gaf maar toen we daarmee op steeds meer regeltjes stuitten, stapten we over op een caravan. Vooral ook omdat we dan overal over onze auto konden beschikken voor het bezoeken van stadjes en boodschappen doen. We hechten namelijk erg aan onze mobiliteit en zelfstandigheid. Tot 2019 trokken we rond door heel Europa. Meestal naar het zuiden. Naar campings in Frankrijk, Spanje en Portugal. De zon achterna. Maar vlak voor Corona zag Thea het trekken niet meer zo zitten en zochten we een vaste plek in Nederland. Dat werd eerst een camping die niet zo goed beviel omdat we daar in een soort sociale wurggreep raakten. We moesten zowat elke ochtend koffie drinken met de medekampeerders terwijl we liever uitsliepen en sowieso elke zondag met de hele club bbq-en. Niets voor ons. We vinden het heus wel gezellig om met anderen op te trekken maar niet als het een verplichting wordt. Onze huidige camping die we een seizoen later vonden, bleek gelukkig veel relaxter. Er is gezelligheid en een lekker restaurant waar ze heerlijke dessertwijn schenken. We kennen inmiddels veel mensen op deze camping en vinden het heerlijk om ze elk seizoen weer terug te zien. Als we dat willen, kunnen we ons ook terugtrekken op ons mooie privéplekje tussen het groen. Onze huidige caravan, een 20 jaar oude Hobby 420, staat in mei en juni en van half augustus tot eind september op de camping. Ik sleep onze caravan nog altijd zelf mee heen en weer naar huis zodat ik er tussendoor het nodige onderhoud aan kan plegen. En de voortent opzetten is ook nog geen probleem. Pas als we dat niet meer kunnen, wordt het tijd om er een punt achter te zetten.”